

Lars Adaktusson

Rätt agenda i Bryssel

Subsidiaritetsrapport 2015/2016

Kristdemokraterna

EUROPAPARLAMENTET

Kristdemokraternas Brysselkansli

Kontakt:

Dag Elfström, projektansvarsvarig

E-post: dag.elfstrom@ep.europa.eu

Tel: +3222838155

Mobil: +32495565342

Inledning

Mitt andra år som Europaparlamentariker är till ända. Till största delen har detta verksamhetsår handlat om att verka för en offensiv europeisk utrikespolitik, vara en tydlig röst för mänskliga rättigheter och arbeta för ökat stöd till offren för Islamiska statens pågående folkmord i Mellanöstern.

Kristdemokraterna och jag lovade i valrörelsen 2014 att i Europapolitiken alltid stå för subsidiaritetsprincipen - även när det politiskt är obekvämt. Detta har varit och är fortlöpande en bärande del i uppdraget och precis som förra året gör jag därför en återrapporering om subsidiaritetsprövningen i det praktiska arbetet.

Konkret redovisas på de följande sidorna hur jag agerat vid omröstningar i plenum under hösten 2015 och våren 2016 när det gäller tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Syftet med sammanställningen är att förklara för väljare och sympatisörer vilka ärenden jag röstat mot av subsidiaritetsskäl och samtidigt redovisa avvägningarna som gjorts inför dessa omröstningar.

Kristdemokraternas Europapolitik innebär att den övergripande visionen om samförstånd och försoning mellan Europas länder kombineras med respekt för nationella olikheter och subsidiaritetsprincipen. EU-samarbetet är en historisk framgång och måste alltid värnas, samtidigt ligger dess främsta legitimitet i att resurser, energi och tid ägnas åt stora gemensamma utmaningar och problem som är gränsöverskridande. I valrörelsen formulerade vi detta under rubriken, *Rätt agenda i Bryssel*.

Ideologiskt bärs budskapet upp av den i kristdemokratisk tradition helt centrala subsidiaritetsprincipen. Att beslut ska fattas på lägsta möjliga effektiva nivå är inget renodlat budskap om decentralisering eftersom vissa problem kräver överstatliga lösningar, snarare är det en grundläggande prioritetsordning där familjen och civilsamhället alltid kommer före staten.

Dessvärre kan Storbritanniens beslut att lämna unionen få negativa konsekvenser för efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen. Britterna har länge varit viktiga allierade i synen på maktöverföring till Bryssel och onödig överstatlighet. Med Storbritannien försvinner en viktig röst för subsidiariteten

och risken finns att federalister och förespråkare för ett Europas förenta stater flyttar fram positionerna.

Bara några dagar efter den brittiska folkomröstningen i juni höll Europaparlamentet en extrasession där oroväckande många ledamöter drog slutsatsen att *Brexit* måste mötas med ett effektivare Europasamarbete, vilket i klartext innebär mer makt till Bryssel.

Längst i debatten gick ledaren för Centerpartiets och Liberalernas partigrupp som bland annat pläderade för inrättandet av en överstatlig EU-regering och en gemensam EU-armé.

Behovet av politiska företrädare som omfamnar EU-samarbetet men samtidigt hävdar subsidiaritetsprincipen tycks efter den brittiska folkomröstningen vara större än tidigare. För tilltron till den Europeiska unionens förmåga och effektiviteten i arbetet krävs *Rätt agenda i Bryssel*.

Europaparlamentet i juli 2016

Lars Adaktusson

Globaliseringsfonden

Ett återkommande omröstningsärende i Europaparlamentet gäller utbetalningarna ur den så kallade globaliseringsfonden. Under det gångna året har parlamentet röstat om sådana utbetalningar vid cirka 15 tillfällen.

Fondens medel är avsedda för att utgöra arbetsmarknadsstöd när europeiska företag tvingas till nedläggning på grund av konkurrens från utlandet.

Av två skäl har jag konsekvent röstat nej till dessa utbetalningar. För det första därför att arbetsmarknadspolitik och ekonomiskt stöd till arbetslösa är frågor som hör hemma på nationell nivå. För det andra bygger grundidén till fonden på att globalisering i sig är något negativt vilket i sak är fel.

Globalisering och frihandel leder till tillväxt, välfärd och fred.

Grundläggande rättigheter i Europa

I september 2015 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter som handlade om medborgarnas grundläggande rättigheter.

Upprätthållande av mänskliga fri- och rättigheter i Europa är en central del i unionens uppdrag. Men istället för att adressera detta lägger rapportförfattaren fram synpunkter och förslag som i grundade är ren vänsterpolitik. Det handlar exempelvis om EU-lagstiftning om kvotering av bolagsstyrelser och krav på EU-reglering av medlemsstaternas läroplaner, vilket är oförenligt med subsidiaritetsprincipen.

Till detta kommer att rapporten generellt ifrågasätter marknadsekonomi och statsfinansiella realiteter som att inkomster och utgifter måste gå ihop. Jag valde därför att rösta nej.

Kulturarvsfrågor i EU

I september 2015 röstade Europaparlamentet om en integrerad kulturarvsstrategi för Europa. Rapporten handlar om hur Europas kulturarv kan användas i jobbskapande syfte, exempelvis inom turistnäringen.

Generellt finns i rapporten en rad synpunkter på hur både EU och medlemsländerna bör arbeta med kulturarvsfrågor. Detta kan exempelvis

handla om behovet av digitalisering och andra angelägna aspekter för att värna Europas värdefulla kulturarv.

Samtidigt framförs tydliga krav på att detta ska skötas från Bryssel. Nya EU-medel skall avsättas för kulturarvsfrågor, EU:s institutioner ska inrätta ett speciellt "Europaår" för kulturarvet och kommissionen uppmanas att ta fram en speciell investeringsplan för kulturarvsfrågor.

Kulturpolitik och kulturarvsfrågor är viktiga områden, men ansvaret hör hemma på nationell nivå. Det är en aspekt som den aktuella rapporten helt bortser från och därför valde jag att rösta nej.

Den framtida Europeiska arbetsmarknaden

I september 2015 röstade Europaparlamentet om en rapport som behandlar viktiga frågor om vad som krävs för att Europas arbetsmarknad i framtiden ska kunna behålla sin konkurrenskraft.

Vikten av den fria rörligheten mellan medlemsländerna finns med som en bärande del, men dessvärre saknas respekten för medlemsländernas rätt att själva utforma sin arbetsmarknadspolitik.

I rapporten finns exempelvis en tydlig uppmaning till kommissionen att arbeta fram förslag om en europeisk minimilön. Jag valde därför att rösta nej.

Stadsplanering, en EU-fråga?

Europaparlamentet röstade i september 2015 om en initiativrapport avseende EU-politikens påverkan på urbana områden. Europas städer står idag inför stora utmaningar, bland annat i form av segregation, miljöföroreningar och ekonomisk tillbakagång.

Av den anledningen hävdas i rapporten att Europas urbana områden i högre utsträckning borde integreras i de EU-beslut som berör storstäderna. För att åstadkomma detta föreslås en *Europeisk Urban Agenda* som ett ramverk för Europas urbana utveckling. För ändamålet ska mer beslutsmyndighet föras över till Bryssel, bland annat genom att en ansvarig politisk befattningshavare utses på kommissionärnivå som stöds av en högre kommissionärstjänsteman.

Min uppfattning är att stadsplanering och frågor som rör storstädernas utformning bäst sköts av medlemsländerna själva, Europas storstäder har heller inte efterlyst något EU-stöd på det här området. Jag valde därför att rösta nej till rapporten.

EU:s budget för 2016

I oktober 2015 röstade Europaparlamentet om ett inspel till Europeiska unionens budget för 2016. EU står inför stora utmaningar, där inte minst hanteringen av flyktingsituationen kräver ytterligare ekonomiska resurser. Det ansvarsfulla agerandet i en sådan situation är som jag ser det att omprioritera inom ramen för EU:s redan mycket omfattande budget.

Men istället för att ta medel från strukturfonder, jordbruksstöd, regionalstöd eller bidrag till ålderdomlig industriproduktion vill Europaparlamentets budgetutskott att de ökade utgifterna ska täckas av unionens budgetreserv. Jag valde att rösta nej till detta, men gav i separata omröstningar stöd till föreslagna utgiftshöjningar för migration, bistånd och forskning.

En månad senare, i november 2015, röstade Europaparlamentet om en överenskommelse med Europeiska rådet gällande budgeten för 2016. Parlamentet tvingades i samband med detta att backa från krav som framförts tidigare.

Eftersom det fanns enighet i rådet - även Storbritannien ställde sig bakom kompromissen - valde jag att stödja överenskommelsen. Däremot framhöll jag genom en röstförklaring att Kristdemokraternas ambition är att långsiktigt trappa ner EU:s utgifter inom områden som jordbruk, arbetsmarknad, regionalstöd och industripolitik.

Turistfrämjande

I oktober 2015 röstade Europaparlamentet om en rapport rörande EU:s turistfrämjande åtgärder. I rapporten fokuseras på gemensamma ansträngningar och koordinering inom turistnäringen, som till exempel digitalisering och marknadsföring av Europa som turistdestination.

I rapportens slutsatser förordas ny EU-byråkrati, mer pengar från EU till turistnäringen och utredning av en ny överstatlig europeisk turistmyndighet.

Jag instämmer inte i dessa slutsatser, tvärt om finns det goda skäl att hävda att turistfrämjande åtgärder i första hand är en angelägenhet för lokal, regional eller nationell nivå. Jag valde därför att rösta nej till rapporten.

Likriktning av vallagarna

I november 2015 röstade Europaparlamentet om en rapport som syftar till att reformera unionens vallagstiftning inför EU-valen 2019. Bland annat föreslås enhetliga regler för hur valsedlarna i medlemsländerna ska se ut och vid vilken tidpunkt de ska fastställas. Vidare finns krav på införande av obligatoriska procentspärrar och harmoniserad rösträttsålder till 16 år.

En minimistandard för kvaliteten på EU-parlamentsvalet är av stor betydelse, men mer detaljstyrning från Bryssel är inte lösningen. Runt om i Europa finns olika demokratiska traditioner och system för hur val genomförs, medlemsländerna har rätt att besluta om detta på egen hand och ökad överstatlighet skulle vara direkt kontraproduktiv.

Sannolikt skulle kritiken för byråkrati och klåfingrighet öka, liksom avståndet mellan medborgarna och unionen. Jag röstade därför nej till rapporten.

Felaktiga slutsatser om barnfattigdom

I november 2015 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport från arbetsmarknadsutskottet angående ojämlikheten i Europa, särskilt fokus riktades mot barnfattigdom.

Fattigdomsbekämpning är en fråga som kristdemokratin är djupt engagerad i, för att effektivt bekämpa problemet anser vi att en rad åtgärder behövs. Det handlar främst om att få fart på ekonomi och tillväxt samt få på plats politiska beslut som underlättar för människor att utbilda sig, inkluderas i sociala skyddsnet och komma i arbete.

Fattigdom är således ett samhällsfenomen med flera dimensioner, tyvärr landade rapporten i ytliga och direkt felaktiga slutsatser, såväl i sak som i subsidiaritetshänseende.

Enligt EU:s fördrag är och förblir socialförsäkringssystem, arbetsmarknadslagstiftning och sjukvårdspolitik nationella angelägenheter. I den aktuella rapporten bortses från detta, krav ställs på exempelvis europeiska

minimilöner och standardlösningar för finansiering av hälso- och sjukvård. Därför röstade jag nej till rapporten.

Europeiska mikrokrediter

I december 2015 röstade Europaparlamentet om så kallade mikrokrediter till småföretag. Det parlamentet formellt tog ställning till var ett inspel till en granskningsrapport som EU-kommissionen genomfört om införandet av mikrokrediter.

Mikrokrediter är tänkt att fungera som ett verktyg för att hjälpa ungdomar, flyktingar, långtidsarbetslösa och andra grupper som befinner sig långt från arbetsmarknaden. Med hjälp av speciella krediter till förmånliga villkor ska det bli möjligt för fler att starta eget.

Detta är i grunden en god idé, samtidigt finns ingen anledning att systemet ska hanteras på europeisk nivå. Arbetsmarknads- och socialpolitik är nationell kompetens och eftersom både kommissionens granskningsrapport och parlamentets inspel präglades av motsatt uppfattning valde jag att rösta nej.

Biodiversitet: Mångfald eller enfald?

I februari 2016 gav Europaparlamentet sin syn på en kommissionsöversyn av EU:s strategi för biodiversitet. Att säkerställa biodiversitet och ta ansvar för skydd av olika arter är viktigt, samtidigt präglades den rapport som parlamentet röstade om av onödig överstatlighet.

I valrörelsen tryckte Kristdemokraterna hårt på att Sverige skulle få ökat inflytande över sin egen vargjakt. Den legala grunden för att EU år efter år har synpunkter på hur vi svenskarna bedriver vargjakt är det så kallade habitatdirektivet. Kristdemokraterna anser därför att direktivet bör revideras.

Rapporten i fråga tog uttryckligen avstånd från en sådan revidering, detta trots att habitatdirektivet är från 1992 och de specifika arter som behöver skydd förändras över tid.

Rapporten kräver dessutom gemensamma överstatliga kriterier för hållbart skogsbruk. Det är ett orimligt krav eftersom förutsättningarna för skogsbruk ser olika ut i olika delar av Europa. Jag valde därför att rösta nej.

En ny jämställdhetsstrategi - men med vilket innehåll?

I februari 2016 röstade Europaparlamentet om en resolution som adresserar frågan om en Europeisk jämställdhetsstrategi. EU hade mellan åren 2010 och 2015 en gemensam jämställdhetsstrategi, att det sedan formellt inte antagits någon ny strategi skapar starka känslor.

I den aktuella resolutionen som tagits fram av socialdemokrater och liberaler kritiserar kommissionen i skarpa ordalag. Samtidigt framförs krav på långtgående lagstiftningsprocesser och ökad överstatlighet.

Jag vänder mig mot detta och liksom mitt parti är jag kritisk mot åtskilliga av de lagförslag som kommissionen lagt fram tidigare inom detta område. Det handlar bland annat om tvångskvotering och en EU-reglering av föräldraförsäkringen. Jag röstade därför nej till resolutionen.

EU, frukt och mjölk

I mars 2016 röstade Europaparlamentet gällande en stödordning för utdelning av frukt, grönsaker och mjölk till skolbarn. Stödordningen har varit uppe till behandling tidigare, den här gången gällde det ett förslag om utökning av nuvarande program med 20 miljoner euro.

Även om syftet är lovvärt är detta definitivt inte en fråga för EU - dessutom kan det hela ses som förtäckt jordbruksstöd.

Till detta kommer att utvärderingar som gjorts inte har visat på någon ökning av den mängd frukt och mjölk som konsumeras. Den enda påtagliga konsekvensen av stödordningen är att skolor som är skickliga på att hantera EU-ansökningar har fått en möjlighet till ekonomiskt direktstöd. Jag röstade därför nej till rapporten.

Ett första inspel till 2017 års EU-budget

I mars 2016 röstade parlamentet om sitt första bud till rådet om 2017 års EU-budget. Parlamentets budgetutskott föreslog ökade utgifter på de flesta områden samt uppluckring av budgetreglerna genom införandet av undantag från budgettaket samt borträknande av medlemsstaternas inbetalningar till EU vid tillämpning av stabilitetspaktens regler.

Därtill innehöll rapporten krav på en långtgående egna-medel-reform med en ny EU-skatt som tas ut direkt från medborgarna.

Jag röstade nej till rapporten; det budgetmässiga svaret på de kriser unionen just nu genomgår är prioriteringar, inte ytterligare skattepengar till Bryssel.

EU-kunskap i skolan

I april 2016 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport som behandlar EU-kunskap i skolan. Att kunskapen bland EU-medborgarna är låg är ett angeläget problem som bör tas på stort allvar. Det gäller inte minst Sverige där samhällsdebattens EU-dimension allt som oftast lyser med sin frånvaro.

Men bara för att ett problem är identifierat betyder det inte att det är EU som ska lösa det. Rapporten kräver bland annat att EU-medel ska gå till riktade satsningar för att öka EU-kunskapen bland medlemslänternas skolelever och har dessutom detaljerade synpunkter på medlemslänternas läroplaner.

Att öka de utbildningspolitiska påbuden från EU är inte rätt väg att gå för att uppnå ökad EU-kunskap bland medborgarna. Jag valde därför att rösta nej till rapporten.

Om energifattigdom

I april 2016 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport från utskottet för sysselsättning och sociala frågor angående hur målen rörande fattigdomsbekämpning i EU:s 2020-strategi ska uppnås. Rapporten riktar fokus på vad man kallar "energifattigdom", det vill säga situationen för resurssvaga energikonsumenter.

Fattigdomsbekämpning har varit och är fortfarande en prioriterad fråga för Kristdemokraterna. Som parti anser vi att det bästa verktyget för att bekämpa fattigdom är åtgärder för ökad tillväxt och minskad arbetslöshet. Det är så människor får möjlighet till försörjning och fungerande sociala skyddsnet.

Detta bör vara utgångspunkten även på EU-nivå, men dessvärre har den aktuella rapporten ett helt annat fokus. Rapporten föreslår regleringar av den privata marknaden för bland annat energi och vattentjänster, begränsning av den privata hyresmarknaden, subventionerade bostäder och fastställda minimiinkomster.

Detta är felaktigt ur två perspektiv. Dels drabbar en överreglerad marknad de med lägst levnadsstandard hårdast, dels bör frågan om hur socialförsäkringssystem, pensionssystem och arbetsmarknadslagstiftning ska utformas besvaras på nationell nivå, inte av EU.

Rapporten lyfter fram viktiga och angelägna frågor men svarar med kontraproduktiva lösningar på tvärs med subsidiaritetsprincipen. Jag röstade därför nej.

Minimikraven på föräldraledighet i EU

I maj 2016 röstade Europaparlamentet om en rapport gällande ett ramavtal för föräldraledighet som EU ingått med arbetsmarknadens parter. Avtalet ger alla arbetstagare i EU rätt till fyra månaders obetald föräldraledighet och medlemsstaterna är via direktiv bundna att säkerställa detta.

Den aktuella rapporten efterlyser en utvärdering av direktivet och föreslår flera förändringar av gällande EU-lagstiftning. Det gäller såväl en utökning av föräldraförsäkringens minimilängd som förslag om obligatoriska pappamånader.

Kristdemokraterna är utomordentligt tydliga i sitt Europapolitiska program med att frågor om föräldraförsäkring och barnomsorg ska avgöras vid köksborden, inte vid sammanträdesborden i riksdagen eller Europaparlamentet. Jag röstade därför nej till rapporten.

EU:s bergsregioner

I maj 2016 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport som behandlade bergsregionernas särskilda situation. Rapporten lyfte fram naturliga problem som präglar otillgängliga regioner såsom brist på tillgänglighet, investeringar, kvalificerade jobb och infrastruktur.

Som svar på dessa problem föreslår rapporten bland annat att en speciell agenda för bergsregioner i unionen ska upprättas och att territoriella konsekvensanalyser ska ligga till grund för EU:s beslutsfattande. Ett speciellt temaår, *European Year of Islands and Mountains*, föreslås också.

Det är sant att människor och företag i otillgängliga regioner i en del av EU:s medlemsländer lever med stora utmaningar. Men att öka EU-budgeten eller

bygga ut byråkratin i Bryssel ökar knappast dessa regioners långsiktiga möjligheter att överleva. Kristdemokraterna anser att regionalpolitiken stegvis bör återföras till nationell nivå, det är där relevant kunskap och erfarenhet finns. Jag röstade därför nej till rapporten.

Fattigdom bland kvinnor

I maj 2016 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport från jämställdhetsutskottet rörande fattigdom bland kvinnor i Europa. Att belysa fattigdom ur ett jämställdhetsperspektiv är relevant och väsentligt eftersom kvinnor är överrepresenterade bland européer som fortfarande lever i relativ fattigdom.

Även om utvecklingen på senare år har gått åt rätt håll behövs det åtgärder från politiskt håll. Det som den aktuella rapporten föreslår är dock direkt felaktiga och destruktiva lösningar, både i sak och i ett subsidiaritetsperspektiv.

I rapporten finns exempelvis krav på minimilöner och ett genomdrivande av det nu tillbakadragna mammaledighetsdirektivet, men det yrkas också på en utökning av EU:s budget för att direktsubventionera åtgärder som anses gynna jämställdhet.

Dessutom präglas rapporten av en generaliserande och allmän kritik mot marknadsekonomi. Jag valde därför att rösta nej.

Om pressade livsmedelsproducenter

I juni 2016 röstade Europaparlamentet om en initiativrapport gällande otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan. Otillbörliga affärsmetoder i detta sammanhang innebär att vissa dominerande aktörer i livsmedelskedjan pressar priser på produkter från bönder och matproducenter på ett emellanåt oschysst sätt.

Att otillbörliga affärsmetoder är ett problem som ska motverkas är de flesta överens om. Europaparlamentet anser att problemet ska mötas med reglering och lagstiftning på EU-nivå, medan EU-kommissionen å sin sida ifrågasätter värdet av europeisk lagstiftning med hänvisning till att de flesta medlemsstater redan har fungerande regelverk på plats. Inte heller matproducenterna och böndernas olika intresseorganisationer vill ha en EU-lagstiftning.

Om gemensam EU-lagstiftning ska införas måste det vara verkliga problem som adresseras, samtidigt ska det alltid föreligga ett bevisat mervärde och proportionalitet i att skapa överstatliga juridiska ramverk.

Här ligger bevisbördan på dem som ropar efter ny lagstiftning, i just det här fallet håller inte deras bevis och jag valde därför att rösta nej.

Kampen mot skatteflykt

Kommissionen presenterade hösten 2015 ett antal förslag som syftar till att bekämpa skatteflykt - förslagen är till stor del ett resultat av OECD:s rekommendationer mot skatteflykt. Europaparlamentet har vid en handfull tillfällen det gångna året lämnat synpunkter på dessa förslag och gett uttryck för vilka åtgärder som bör vidtas.

Det finns delar i kommissionens förslag som är problematiska eftersom de väljer att gå längre än de rekommendationer som medlemmarna i OECD kommit överens om. Samtidigt har andra delar av världen, som exempelvis USA, deklarerat att de har för avsikt att hålla sig till OECDs rekommendationer.

Genom att välja motsatt strategi riskerar EU att underminera det arbete som gjorts inom OECD. Dessutom skulle det vara negativt för EUs konkurrenskraft om det införs standarder i Europa som inte finns i andra delar av världen. Europaparlamentets svar har också varit problematiskt, på många områden vill man gå längre än kommissionen.

För svensk del har ett enigt skatteutskott i riksdagen efter en subsidiaritetsprövning underkänt delar av kommissionens förslag till åtgärder mot skatteflykt. Ett av förslagen som riksdagen underkänt rör kommissionens förslag om att införa enhetliga nivåer på ränteavdrag i unionen.

Att bekämpa skattefusk och skatteflykt är viktigt. Att samordna medlemsstaternas åtgärder och i görligaste mån rätta till kryphål mellan ländernas skattesystem är också angeläget.

Samtidigt är skattepolitiken nationell kompetens enligt EU:s fördragstexter. Parlamentets olika rapporter i frågan präglas inte tillräckligt tydligt av denna insikt. Jag har där röstat nej till dessa rapporter.